

Sveti počivajo, čeprav dela ne manjka

Nadalj, s 1. strani

je opozoril na skrb za starejše občane, ki ne sme presahnuti v naslednjem letu; ob tem je Slavica Robida opozorila, da se v Rdečem križu srečujejo s težavo, ker je premalo prostovoljcev za delo s starejšimi občani.

Drago Pleško, predsednik občinske konference Zveze komunistov, je kot prvo nalogo postavil krepitev fronte, saj je preteklost prinesla najboljše rezultate takrat, kadar so vse družbenopolitične organizacije nastopile frontno. »Pomembno je tudi uresničevanje socialistične samoupravne kadrovske politike: najodgovornejše dolžnosti naj prevzamejo mladi strokovnjaki in aktivisti, ki bodo uveljavljali samoupravljanje v praksi.« **Marko Hribar** iz krajevne skupnosti Borisa Kidriča je menil, da bi morali v obširnem programu utemeljiti prednostne naloge – po njegovem mnenju zlasti s področja socialnega skrbstva, ekonomske stabilizacije, uresničevanja delegatskega sistema, krepitev samouprave na področju stanovanjskega gospodarstva, obrambne pripravljenosti, informiranja, strošniških svetov in organiziranosti socialistične zveze.

Predstavniki republiške konference **Ivo Zorčič** je omenil odgovornost socialistične zveze za delegatski sistem: »Če stvari v delegatskem sistemu ne gredo, kot bi morale, mora SZDL prva povzdigniti glas!« **Emil Tomc**, predsednik medobčinskega sveta socialistične zveze ljubljanske regije, se je v razmišljanjih o vlogi socialistične zveze pridružil tistim razpravljalcem, ki so ugodno ocenili opravljeno delo v preteklem letu.

Po tako živahni in vsebinski razpravi so temelji delovnega programa (ki ga narekuje življenje), še trdnejši: dosledno uveljavljanje vseh načel frontnega delovanja, večja povezava med občinsko in krajevnimi konferencami SZDL, organiziranje in spodbujanje vseh oblik dela na občinski ravni, družbenopolitično izobraževanje in usposabljanje članov delegacij, krepitev delegatskega sistema in utrjevanje ustavne vloge krajevne skupnosti, aktivnosti na področju obveščanja, skrb za dosledno uresničevanje stabilizacijske politike in sprejetih planskih aktov, sodelovanje pri razreševanju problematike na področju družbenih dejavnosti, gradnje objektov s samopripevkom III in razvoja kmetijstva, pomoč pri interesnem združevanju delovnih ljudi in občanov, še zlasti pa negovanje in razvijanje revolucionarnih tradicij in krepitev splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Delegati občinske konference so v predsedstvo namesto Milene Mihelič izvolili novo predsednico bežigradske mladine Ireno Koprič, podprli pa so tudi evidentiranje Toneta Florjančiča kot možnega kandidata za predsednika mestne konference socialistične zveze.

Po končani javni razpravi o predlogu, da bi celotna stanovanjska soseska MS 12/2 – Nove Jarše sodila v občino Moste-Polje je občinska konferenca sprejela in posredovala občinski skupščini predlog za tako spremembo območja občine.

STANE DROLJČ

Vabimo vse občane na

OSREDNJO PROSLAVO DNEVA JLA

v ponedeljek, 20. decembra, ob 18. uri na Gospodarskem razstavišču, hala B-2.

Konec novembra je okrog 230 predvojnih in medvojnih aktivistov s področja Črnuč ter borcev in svojcev padlih prejel knjigo »Na levem bregu Save«. Knjigo je nedavno izdala občinska konferenca socialistične zveze. Po rokopisu pokojnega Jožeta Ravbarja-Jošta, prvoborca in nosilca spomenice 1941, jo je napisal publicist France Šušteršič. Obogatila bo prenekatero domačo knjižno zbirko, aktivistom in borcem pa bo trajen spomin na hrabro preteklost. Na sliki: s podelitve knjig na Črnučah.

Foto: V.P.

»NA LEVEM BREGU SAVE«

Popravki in dopolnila

Knjiga »Na levem bregu Save« je kot pomemben prispevek k zgodovini delavskega gibanja in narodnoosvobodilnega boja v naši občini, vzbudila veliko zanimanja med bralci. Pri zbiranju podatkov za tako dolgo in pomembno obdobje zgodovine se je težko izogniti prav vsem pomanjkljivostim, pojavljajo pa se tudi nekatere napake.

Tako je v seznamu borcev in političnih aktivistov NOV ter

žrtev sovražnikovega nasilja izpadlo ime:

KURENT DAMJAN iz Črnuč, borec NOV od julija 1944;

Na fotografiji skupine črnuških prvoborcev je napačno navedeno ime Dominik Bizjak-Adam (sedl) in se pravilno glasi: BERNARD BIŽJAK-KOŠTA (sedl).

Na fotografiji skupine črnuških »svobodašev« na izletu v naravo leta 1933 je pomotoma navedeno, da je Miha Rode padel v NOV.

Na strani 71 je za tretjim odstavkom »Osnovne poteze nemške okupacije« zaradi jasnosti potrebno dodati, da sta bila občinska komisarja inž. Janez Hrovatin in Vinko Janežič zavedna Slovenca in aktivna sodelavca OF.

Knjigo »Na levem bregu Save« naročite pri Mladinski knjigi, TOZD KIP, grosistična prodaja, 61000 Ljubljana, Tl-tova 3.

Politična šola za mlade delavce

Bežigradska občinska konferenca Zveze socialistične mladine Slovenije bo organizirala politično šolo konference mladih delavcev, ki bo trajala štiri dni – od ponedeljka 20. 12. do četrta, 23. 12. Šole se bo udeležil po en delegat iz vsake osnovne organizacije mladine iz združenega dela. Osnovne organizacije morajo slušatelje prijaviti najkasneje do 15. 12. letos.

Teme politične šole, ki jih je skrbno izbrala komisija za idejnopolitično delo pri občinski konferenci mladine, so naslednje: metode političnega dela, priprava in vodenje sestankov, informiranje, delegatski sistem, dolgoročni program stabilizacije in konkretni ukrepi ter Zveza socialistične mladine po kongresu slovenske in jugoslovanske mladine. Politična šola bo v Družbenem centru Bežigrad, na Linhartovi 13.

Pogovor Jožeta Smoleta, člana CK ZKJ in predsednika mestne konference ZK, z bežigradskimi borci

»Preveč smo se zapletali okoli pravno konstitutivnih elementov samoupravljanja. Naši najsposobnejši kadri so bili zaposleni s pisanjem raznih statotov, premalo pa smo uveljavili načelo, da mora delavec odločati o rezultatih svojega dela,« so pretekli teden poudarili predstavniki borcev na sestanku, ki ga je organizirala Zveza borcev NOV naše občine in ki se ga je udeležil tudi član CK ZKJ Jože Smole.

»Pravilno politiko lahko gradimo le s stalnim preverjanjem v praksi in pri tem so sugestije borcev, ki imajo bogate izkušnje zelo dragocene,« je uvodoma poudaril tovariš Smole in menil, da je v sedanjem trenutku nujna večja samostojnost v delovanju vseh družbenopolitičnih organizacij kot tudi njihovih članov. Zato ne smemo dovoliti, da bi osnovne organizacije bodisi zveze komunistov, sindikata in druge, bile le transmittorji višjih forumov. V vseh osnovnih organizacijah mora priti do kritičnih in ustvarjalnih razprav. Odkrito moramo spregovoriti o vprašanih morale, etike, odnosa do družbene lastnine. Ta vprašanja smo predolgo zanamerali in se posvečali le pragmatični vsakodnevni politiki. Vendar pa moramo pri kritiki biti previdni in ne etiketirati ter grajati vsega. Naša kritika mora biti osnova za družbeno akcijo, je poudaril Jože Smole.

Udeleženci sestanka so se strinjali z njim, da je potrebna učinkovita družbena akcija, ki mora vsakemu posamezniku in nam vsem odpirati nove perspektive. Le te so lahko podlaga nadaljnjemu razvoju. Borci so se ob tem spomnili dejstva, da so med revolucijo vedno bili pripravljene žrtvovati

vse, kajti pred sabo so imeli jasne cilje. Tudi sedaj so se ljudje pripravljene odreči marsičemu, le vedeti morajo zakaj!

V zadnjem času se pojavljajo teze, da je za naše gospodarske težave kriv samoupravni socialistični sistem. To so parole sovražnikov. Resnica je namreč ta, da smo krivi sami, ker nismo dovolj razvili tega sistema. Vedno bolj se je večal razkorak med tistim, kar je zapisano v ustavi in dejansko prakso. Sedanji težak trenutek je zato lahko vspodbuda pri uveljavljanju delovnega človeka in občana v celovitem sistemu od-

ločanja. Kritično moramo tudi oceniti posamezne mehanske sisteme, ki to onemogočajo. Če zbor delavcev naenkrat sprejme trideset samoupravnih aktov, ni to nobeno samoupravljanje, je poudaril Jože Smole in dejal, da moramo tudi kaj poenostaviti ter ugotoviti, kaj je resnično potrebno obravnavati na zborih delavcev in kaj lahko rešimo na druge demokratične načine.

Ko je odgovarjal na vprašanje, kdo je kriv za ogromne zadolžitve v tujini, je povedal, da je krivec več, a da glavna odgovornost vsekakor leži na vodstvenih organih. Od te ugotovitve ne smemo bežati in napačno je bilo, da javnost ni bila pravočasno obveščena o dejanskem stanju.

Spremeniti moramo tudi odnos do družbene lastnine. Slab odnos do nje in porast gospodarske krimi-

nalitete sta posledica premalo razvitega samoupravljanja in našega čuta za zaščito družbene lastnine. Zato je nevzdržno, da še naprej kršilce le simbolno kaznujemo. Potrebne so ostreje, celo eksemplarične kazni, saj sedaj so mnogi kazni že kar vračunali v svoje nezakonite počette!

Borci so spregovorili tudi o zadnjih ukrepih Zveznega izvršnega sveta in menili, da so nekateri bili nujni in da bodo dali spodbudo mnogim delovnim kolektivom. Zlasti so podprli ukrep, ki ureja poslovanje z devizami, saj smo bili edina država na svetu, kjer so se lahko devize »privatno« menjale. Vendar pa so menili, da je v paketu ukrepov tudi nekaj takih, ki so ne-življenjski. To zlasti velja za

V razpravi je bilo postavljeno tudi vprašanje bratstva in enotnosti vseh jugoslovanskih narodov in narodnosti. To za nas ni fraza ampak največja pridobitev naše revolucije, so dejali borci, in zanjo je padlo mnogo tovarišev. Zato nas čudijo pojavi nacionalizma in šovinizma na športnih manifestacijah. Očitno je, da nekateri zavestno kršijo načela bratstva in enotnosti. Postavlja se vprašanje, zakaj se proti takim ljudem ne ukrepa bolj odločno! Opozorili so, da do nacionalnih nestrpnosti vedno prihaja v zaostrenih gospodarskih razmerah in da bi morale vse družbenopolitične organizacije z zvezo komunistov na čelu odločno obračunati s takimi pojavi v svojih sredinah.

Nacionalizmom se moramo upreti!

omejevanje prehodov meje v maloobmejnem prometu ter za nekatere carinske predpise. Poudarili so, da moramo za vsako ceno obdržati odprte meje, ki so nam v svetu prinesle veliko ugleda in čimprej urediti vprašanje maloobmejnega prometa. Menili so tudi, da bi špekulacije lahko preprečili z bolj doslednim carinjenjem in morda strožjimi carinskimi predpisi, ki bi vsakega prisilili, da cariniku ne zataji ničesar, kar vnaša v državo. Poudarili so še, da moramo drugače ravnati z delavci, ki so na začasnem delu v tujini, da se ne bo ponovila slika iz pred dveh mesecev. Takšni prizori, kot so bili na Šentilju, nam niso v čast, lahko pa odbijejo tudi tuje turiste, za katere računamo, da nam bodo prihodnje leto »prinesli« dve in pol milijardi dolarjev.

Menili so, da smo morda včasih premalo tankočutni do ljudi iz drugih republik, ki delajo in žive v Sloveniji in da moramo tem odnosom posvetiti večjo pozornost. Istočasno pa se moramo postaviti po robu malo-meščančini in provincializmu, ki se kaže v tem, da govorimo in mislimo, da smo boljši delavci kot oni iz drugih republik itd. Vse to lahko le škodi enotnosti Jugoslavije in kar škodi Jugoslaviji škodi tudi vsaki republiki posebej. Enako škodljivo pa je tudi unitarizem in pojavi centralizma.

Proti vsem takim pojavom se moramo najodločneje boriti in jih v kati zatrejti, so borci ponovili eno izmed temeljnih načel, za katero so se vse življenje borili in ki mu bodo vedno ostali zvesti.

A. DVORŠAK

»Ni generala brez vojske!«

Nadalj, s 1. strani

mandanta bataljona in brigade. Po osvoboditvi sem opravil enoletni višji oficirski tankovski kurz v Leningradu. Zakaj so izbrali prav mene? Bil sem primeren, ker sem znal voziti motor in avtomobil. Vse to sem se naučil še med vojno, leta 1944, na Višji oficirski šoli glavnega štaba v Metilki.

V Leningradu smo se najprej težko znašli.

Težave nam je povzročal tudi jezik. Ko smo osvojili vojaške izraze, še vedno nismo znali rusko, saj je pogovorni jezik čisto svojski. Jugoslovani smo bili zelo dobri pri topografiji in geografiji, kar so nam ruski oficirji včasih celo zavidali. Spominjam se, da je nekoč nek predavatelj vzel krompir, ga prerezal na dvoje, označil na njem kolobarje, ki so slikovito predstavljali izohipse, pa mu nekateri slušatelji še niso verjeli. Veste, v Sovjetski zvezi je skoraj sama ravnila.

Po šolanju v Leningradu je postal Mirko Jerman komendant prve tankovske brigade na Vrhniki, po opravljeni Višji vojni akademiji v Beogradu pa načelnik oklepni enot VII. vojne oblasti. Upokojen je bil leta 1965 v činu polkovnika.

Po takšni pestri življenjski poti človek ponavadi potegne črtico, se ozre nazaj in se zamisli nad vsem, kar je doživel.

»Moje življenje je bilo precej slikovito,« je dejal. »Ponosen sem, da sem prešel to pot, čeprav je bila včasih tudi težka. Vseskozi pa sem imel to dobro lastnost – od prve odločitve za napredne delavske ideje, do osvobodilnega boja in socialistične revolucije in do delovnega člana, ki nas je prevel v svobodi – nikoli nisem bil preračunljiv. Niti v najhujši borbi ne.

Vedno sem bil pogumen. Strahopetnost se nikoli ne obnese, v borbi pa še sploh ne.«

– Veliko vrtil, ki jih je izoblikoval narodnoosvobodilni boj, tudi danes ne bi smeli pozabiti. Moral bi jih gojiti še naprej, mogoče danes še bolj kot včasih, saj nas tudi današnji časi postavljajo pred odločitve.

»Res je,« je menil Mirko Jerman. »Poštenost, odkritost, delavnost, v primerem trenutku pa tudi odločna in odrezava beseda, vse te vrline borcev in narodnih herojev bi morale živeti tudi v ljudeh, predvsem v mladih. Takoj po vojni je bila mladina bolj pripravljena za udarniško delo. Veliko je bilo tudi mladih borcev. Svoboda, ki je zapela v ljudeh, ni gradila le cest, železnice, hiš in mostov, ampak tudi tovarštvo med ljudmi in bratstvo med jugoslovanskimi narodi in narodnostmi. Letošnji osnutek dokumentov za kongres slovenske mladine pa me je, moram reči, kar malo razočaral. Je naša narodnoosvobodil-

na borba res »mrtva stvar«, kot so napisali mladi? Nikoli ne bom pozabil na sedemnajst mladih fantov, ki so padli v moji brigadi, aprila 1944 na Ratitovu. Naši učitelji zgodovine morda res preveč enostransko poučujejo narodnoosvobodilni boj. Govorijo samo o zmagah, morali pa bi povedati tudi to, da včasih po več dni skupaj nismo jedli, da smo imeli uši, ker se nismo mogli umivati, da smo gledali v oči smrti. Zato mi je težko, ko dandanes prebiram v reviji Danes vprašanja kot na primer tole – če »preti Jugoslaviji bankrot« in podobna, ki jih tudi v NIN-u ne manjka. Prepričan sem, da bomo izplavali iz trenutnih težav,« je dejal Mirko Jerman.

Se sva se manila, o partizanski literaturi, o današnjih gospodarskih težavah, o solidarnosti, vse-skozi pa je tovariš Mirko skromno poudarjal, da je bil v borbi in v življenju uspešen s pomočjo svojih sorbcev, s svojimi sodelavci, a nikoli sam. »Saj veste, generala brez vojske ni!« je dejal.

VIDA PETROVIČ

Leta 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTNE SLOVENSKEGA NARODA, leta 1980 NAGRADO IN PRIZNANJE OBČINE BEŽIGRAD, leta 1981 pa SREBRNI ZNAK ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE. Izhaja vsakih 14 dni

ZBOR OBČANOV
GLEBLO RDEČA LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana Bežigrad – Izdajateljski svet: Branko Dobravc, Stane Droljč, Vladimira Dokič, Franc Milnar, Branjo Mihelič, Senka Namar, Jože Olup, Joško Pirnar, Drago Pleško, Dušan Rebolj, Mojca Slovenc, Janez Snoj, Alojz Strmoie, Franc Svetec in Bojan Zavašnik (predsednik) – Ureja uredniški odbor: Vlado Beznik, Danilo Besednjak, Stane Droljč (pomočnik glavnega urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komariv, Vida Petrovič, Joško Pirnar (glavni urednik), Janez Snoj (odgovorni urednik), Ivan Šušter in Nava Železnik – Telefon uredništva 314-745 in n. c. 329-041, interno 324 – Rokopise in slike pošljite na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Linhartova 13 – Tekoči račun pri SDK Ljubljana: Občinska konferenca SZDL Ljubljana Bežigrad 50102-678-50085 – Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigradski občini – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska CGP Delo – TOZD Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likozarjeva 1 – Naklada: 25.500 izvodov.